

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XXIX > Nauka, jej znaczenie w życiu indywidualnym i społecznym

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Przykładajcie się do nauki z wielkim zapalem, sprzyja ona niewatpliwie dojrzewaniu waszej osobowosci. Pilne przykladanie sie do przedmiotow nalezacych do waszego programu szkolnego jest konstruktywne nie tylko dlatego, ze otwiera wciaz nowe horyzonty na ogrom wiedzy ludzkiej w jej wielorakich formach: historycznych, jezykowych, matematycznych, filozoficznych, technicznych, artystycznych i tym podobnych. Pamietajcie, ze takze wzrod doroslych wielkim jest ten czlowiek, ktory zawsze chce sie czegoś nauczyć, podczas gdy taki, ktory twierdzi, ze wie juz wszystko – w istocie jest pełen samego siebie, materialnego, co za tym idzie – jest pozbawiony tych wspanialych cech naprawde wzbogacajacych zycie”.

Jan Pawel II, *Niechaj wasze zycie bedzie hymnem radości*, Przemowienie do uczniow szkól rzymskich i Lacjum, 1.03.1980, w: Jan Pawel II, *Nauczanie papieskie* III, 1, 1980, Warszawa 1985, s. 205.

„Dzisiejsza mlodziez, zafascynowana zdobyczami wspolczesnych nauk, zmierza do okazywania nieograniczonego zaufania tym osiagnieciom, a nawet do ich uwzględniania jako najwyzszych wartosci. Dlatego jest to wazne, aby szkoła katolicka mogła pokazac swoim uczniom, ze postep ludzki nie moze byc mierzony wyłacznie przez postep nauki i techniki. Prawdziwy postep rodzi sie wtedy, kiedy dano prymat wartosciom duchowym i postepowi zycia moralnego.

Jan Pawel II, *Prymat wartosci duchowych w wychowaniu mlodych 2000*, 18.03.1982, w: Jan Pawel II, *Nauczanie papieskie* V, 1, 1982, Poznan 1993, s. 388.

„W jakis sposob pragniemy zycia, tego prawdziwego, ktorego potem smierc nie tknie; równocześnie jednak nie znamy tego, ku czemu zmierzamy. Nie możemy zaprzestac dazenia do tego, a równocześnie wiemy, ze to wszystko, czego możemy doświadczyć albo co zrealizowac, nie jest tym, czego pragniemy. Ta nieznaną „rzecz” jest prawdziwą „nadzieją”, która nas inspiruje, a jej niepoznawalność jest równocześnie przyczyną wszelkiej rozpacz, jak też wszelkich pozytywnych czy destruktywnych zrywów w stronę autentycznego światła i autentycznego człowieka”.

Benedykt XVI, enc. *Spe salvi*, 12.

„Większość mieszkańców naszej planety deklaruje się jako wierzący, co powinno pobudzać religie do nawiązania dialogu, ukierunkowanego na opiekę nad naturą, obronę ubogich,

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XXIX > Nauka, jej znaczenie w życiu indywidualnym i społecznym

budowanie sieci braterstwa i szacunku. Konieczny jest również dialog między samymi naukami, ponieważ każda z nich jest zwykle zamknięta w granicach swego własnego języka, a specjalizacja prowadzi do izolacji i absolutyzacji swej wiedzy. Uniemożliwia to właściwe podejście do problemów środowiska. Równie konieczny jest otwarty i przyjazny dialog pomiędzy różnymi ruchami ochrony środowiska, nie brakuje bowiem między nimi walk ideologicznych. Powaga kryzysu ekologicznego wymaga od nas wszystkich myślenia o dobru wspólnym i podążania drogą dialogu, wymagającego cierpliwości, ascezy i wielkoduszności”.

Franciszek, enc. *Laudato si'*, 201.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Mądrość jest wspaniała i nie wędnie:

ci łatwo ją dostrzegą, którzy ją miłują,

ci ją znajdą, którzy jej szukają,

uprzedza bowiem tych, co jej pragną, wpierv dając się im poznać.

Kto dla niej wstanie o świcie, ten się nie natrudzi,

znajdzie ją bowiem siedzącą u drzwi swoich.

O niej rozmyślać – to szczyt roztropności,

a kto z jej powodu nie śpi, wnet się trosk pozbędzie:

sama bowiem obchodzi i szuka tych, co są jej godni,

objawia się im łaskawie na ścieżkach

i wychodzi naprzeciw wszystkim ich zamysłom.

Początkiem jej najprawdziwszym – pragnienie nauki,

a staranie o naukę – to miłość,

miłość zaś – to przestrzeganie jej praw,

a poszanowanie praw to rękojmia nieśmiertelności,

a nieśmiertelność przybliża do Boga.

Tak więc pragnienie Mądrości wiedzie do królestwa.

Zatem jeśli wam miłe trony i berła, o władcy ludów,

czcijcie Mądrość, byście królowali na wieki” (Mdr 6,12-21).

Por. 1 Krl 3,4-15; 2 Krn 1,18-13; Ps 37,30-31; Ps 90,12; Prz 1,20-23; Mdr 1,1-11; 8, 5-14. 21; Syr 1,1-10; Mt 11,16-20; 13,54n; Łk 21,14-15.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XXIX > Nauka, jej znaczenie w życiu indywidualnym i społecznym

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

159. „Chociaż wiara przewyższa rozum, to jednak nigdy nie może mieć miejsca rzeczywista niezgodność między wiarą i rozumem. Ponieważ ten sam Bóg, który objawia tajemnice i udziela wiary, złożył w ludzkim duchu światło rozumu, nie może przeczyć sobie samemu ani prawda nigdy nie może sprzeciwiać się prawdzie. Dlatego badanie metodyczne we wszelkich dyscyplinach naukowych, jeżeli tylko prowadzi się je w sposób prawdziwie naukowy i z poszanowaniem norm moralnych, naprawdę nigdy nie będzie się sprzeciwiać wierze, sprawy bowiem świeckie i prawy wiary wywodzą swój początek od tego samego Boga. Owszem, kto pokornie i wytrwale usiłuje zbadać tajniki rzeczy, prowadzony jest niejako, choć nieświadomie, ręką Boga, który wszystko utrzymując, sprawia, że rzeczy są tym, czym są”.

Por. KKK 31-36; 154-158; 283; 307; 853; 899; 1704-1706; 1886.